

EXPUNEREA DE MOTIVE

1. Descrierea situației actuale

În data de 1 ianuarie 2014 a început implementarea prevederilor *Legii nr.197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, republicată, cu modificările ulterioare*.

Legea nr. 197/2012, republicată, reglementează procesul de evaluare, certificare, monitorizare și control pentru asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale și dispozițiile acesteia se aplică pe teritoriul României tuturor serviciilor sociale, precum și furnizorilor de servicii sociale, publici și privați.

Serviciile sociale, ca o componentă a sistemului național de asistență socială, sprijină persoanele vulnerabile în scopul depășirii situațiilor de dificultate și pentru prevenirea și combaterea riscului de excluziune socială, creșterea calității vieții și promovarea incluziunii sociale a acestora. Organizarea, implementarea și coordonarea procesului privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, precum și de realizarea controlului în domeniu, este realizată de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

În baza prevederilor Legii 197/2012 s-a urmărit construirea unui sistem unitar și coerent de asigurări a calității în domeniul serviciilor sociale în cadrul cărora să se evalueze corect și echitabil calitatea serviciilor oferite, să se ofere o evaluare corectă a performanțelor realizate în domeniu de către furnizori în contextul în care legiuitorul a creat construcția juridică prin care să se asigure că legislația este respectată.

De la intrarea legii în vigoare și până în prezent aceasta a suferit numeroase modificări și completări în vederea reglementării, adaptate la situațiile prezente a unor aspecte importante în baza cărora domeniul serviciilor sociale a fost mult îmbunătățit. Prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014 au fost aprobate Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale.

În acest sens au avut loc modificări privind următoarele aspecte: prorogarea unor termene instituirea unei noi proceduri de acreditare a furnizorilor și serviciilor sociale odată cu intrarea în

vigoare a H.G. nr. 1024/2004 prin care se aprobat Metodologia de acreditare a furnizorilor de servicii sociale, s-au reglementat situațiile în care furnizorilor li s-a retras certificatul de acreditare, precum și clarificarea atribuțiilor inspectorilor sociali.

În prezent H.G. nr. 1024/ 2004 a fost abrogată prin Hotărârea de Guvern nr. 723/2006.

Serviciile sociale sunt definite ca reprezentând activitatea sau ansamblul de activități desfășurate pentru a răspunde nevoilor sociale, precum și a celor speciale individuale familiale sau de grup în scopul depășirii situațiilor de dificultate, prevenirii și combaterii riscului de excluziune socială, promovării incluziunii sociale și creșterii calității vieții.

Serviciile sociale au la bază respectarea unui set de principii precum: universalitatea, acordarea serviciilor sociale cu obiectivitate și imparțialitate, eficiență și eficacitate, abordarea integrată, orientarea către rezultat egalitatea de șanse, transparența, confidențialitatea, libertatea de alegere etc.

Scopul prezentului act normativ constă în dezvoltarea unui sistem unitar, realist și eficient de servicii sociale la nivelul rural și urban prin care statul român să asigure incluziunea socială a tuturor categoriilor vulnerabile de persoane și să le ofere posibilitatea creșterii calității vieții prin primirea de tratamente egale și nediscriminatorii.

Beneficiarii serviciilor sociale sunt următoarele categorii de persoane: copii și familie aflate în dificultate persoane vârstnice persoane cu handicap, precum și alte persoane în situații de risc social.

Din prima categorie fac parte tinerii proveniți din sistemul de protecție familiile monoparentale și familiei tinere precum și copiii separați de părinți sau cu risc de separare.

Serviciile sociale sunt de interes general, organizându-se des în forme și structuri diverse, raportat la specificul activităților desfășurate precum și la nevoile specifice ale fiecărei categorii de beneficiari.

Serviciile sociale necesită o abordare integrată a nevoilor persoanei în relație cu mai mulți factori precum: factorii socioeconomici, starea de sănătate, nivelul de educație, dar și mediul social din care provine persoana ce apelează la astfel de servicii de la furnizori.

În funcție de categoria de beneficiari căreia i se pun la dispoziție serviciile sociale de locul de acordare a acestora, dar și de regimul de acordare, se stabilește o gamă mai largă de servicii sociale. La baza prestării serviciilor sociale în raport cu victimele violenței în familie (femei și copii) stă un alt set de principii precum:

- principiul respectării și promovării interesului superior al beneficiarului;
- principiul creșterii copilului într-un mediu familial;
- principiul egalității șanselor și al nediscriminării;

- principiul asigurării unei îngrijiri personalizate;
- principiul intervenției multisectoriale și indivizibilității drepturilor copilului;
- principiul implicării societății civile în activitățile de protecție;
- principiul respectării demnității copilului;
- îngrijire și protecție interimară.

1. Schimbări preconizate

Se introduce ca situație de abuz și manifestarea sindromului de alienare parentală – ca formă de manipulare psihologică în raport cu alte forme de violență asupra copilului.

În cazul neînțelegerii dintre părinți cu privire la modalitățile de exercitare a dreptului de a avea legături personale cu copilul instanța de judecată va stabili și constata existența sindromului de alienare parentală, precum și de alte aspecte relevante în fiecare caz în parte.

Instanța de judecată prin mijloacele prevăzute la alin 1. lit. a), b) și c) din prezenta lege va decide următoarele:

a) constată existența alienării parentale și va impune sarcina de a duce și a aduce copilul la începutul și la sfârșitul perioadelor programului de relații personale părintelui, care se face vinovat de alienare parentală.

b) existența alienării parentale, instanța de judecată impune sarcina de a duce și a aduce copilul la începutul și la sfârșitul perioadelor programului de relații personale părintelui sau persoanei în favoarea căreia se stabilește programul de relații personale ori părintelui sau persoanei cu care copilul locuiește.

Se impune respectarea interesului superior al copilului, precum și de dispozițiile referitoare la stabilirea locuinței în vederea asigurării menținerii relațiilor personale ale copilului cu părinții săi sau cu alte persoane alături de care s-a bucurat de viața de familie, precum și pentru asigurarea înapoierii copilului la locuința sa la terminarea perioadei de găzduire.

Modificarea art. 30 prin introducerea alineatului (5) prin care se specifică copilul beneficiază de dreptul de a nu fi separat de părinții săi împotriva voinței acestora, cu excepția situației în care autoritățile competente prin respectarea legislației în domeniu și a procedurilor aplicabile decid că separarea constituie o situație necesară pentru respectarea interesului superior al copilului.

În alte cauze decât cele prevăzute la alineatul (1) și (2) al art. 133 al prezentei legi în care este necesară dispunerea unor măsuri cu privire la minor instanța de judecată dispune efectuarea unui

raport de evaluare, după caz, care are termen maxim de 30 de zile de finalizare și depunere la dosarul cauzei.

Impact socio – economic - Nu este cazul.

Impact bugetar - Nu este cazul.

Față de cele prezentate anterior, supunem aprobării prezentul proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale.

Tabel cu susținătorii

Proiectului de LEGE pentru modificarea și completarea Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul asistenței sociale, republicată.

NR. CTR.	NUME PRENUME	GRUP PARLAMENTAR	SEMNATURĂ
1.	Rusai Daniel Ghe	S188	
2.	FOGSA Ilie Viorel	18eaf	
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			
21.			
22.			
23.			